

En blästrares loggbok och vedermödor

Iakttagelse 1: Lager-på-lager

Stora sjok av färg trillar av hur mycket jag än skrapar. Det tar liksom inte slut, finns alltid mer att ta av. Pärlan är över 40 år och har troligen ungefär lika många lager bottenfärg. Rosten tittar fram här och där. Jag försöker få till de värsta ojämnheterna och tänker: "Nästa år, då ska här vara slätt, fint och rysligt snabbt.

Iakttagelse 2: Svängutrymme

Det börjar bra! 1-metersstickan som används vid torrsättningen för att avgöra mellanrummet mellan båtarna, är alldeles för kort. Dubbelt upp ska det vara, annars kommer inte man inte åt ordentligt för att blästra. När passets sista båt är uppdragen ur sjön och står där stabilt på stöttorna, är det uppenbart: gud, vilken lyxig rymd det innebär att blästra! Två goda meter mellan båtarna, minsann!

Minns för en stund hur trångt det brukar vara att komma åt friborden när det är dags att vaxa. I vanliga fall gäller det att börja dra in på fikabrödet mot slutet av februari och ta några extra varv i spåret för att kunna komma emellan. Men den här gången kan jag nog ha sumobrottardräkt på mig och ändå komma åt (varför jag nu skulle det).

Iakttagelse 3: Metervara

Det är en faslig massa duk. Det är lätt att hemfalla åt lite storhetsvansinne, när meter efter meter rullas ut för att passa båtstorleken: några meter extra för att lämna marginal för spill, och det känns som den lilla fritidsbåten kanske ändå är närmare ett skepp! Jag rullar på.

I fåfång optimism trodde jag att det här med att måtta, klippa av, fästa ihop med spik och tejp, skulle vara gjort på någon halvtimme. Det tog minst det dubbla och då var vi ändå två, jag och båtgranne Claes. Svårigheten låg i volymen: båtens längd + 4 meter, båtens bredd + 2 meter, det blir mycket och tungt. Om det därtill blåser så blir saken inte enklare.

Väl klart, veks duken ihop i väntan på torrsättning, då den lätt viks upp igen och placeras ut strax innan stöttor och båt placeras mitt på. Tänk vad bra det går när man är förberedd till tänderna!

Iakttagelse 4: Båtpaket

Vi är inordnade i grupper som under några dagar ska jobba omlott med bygge av "båthus", rivning och städning. Efter tydliga instruktioner börjar vi bygga. Presenning tejpas längs friborden och stagas upp med regler, för att skapa ett skyddat manöverutrymme för blästringen med

minimal risk för stänk. Alla genomföringar täpps till med plugg eller tejp.

För tre båtar och lika många personer tog det inklusive kort lunchpaus 6-7 timmar. Och då gick det ändå smidigt för oss i arbetslaget. Man fattar inte vad som tar sådan tid – det bara gör det. Men för all del, de där 40-tal plankorna som var tvunget att kapa, 3 mil silvertejp och 1001 häftningar förklarar en del.

Note to self: boka gärna tid hos kiropraktorn i nära anslutning till avslutat pass. Du kommer troligen behöva det.

Iakttagelse 5: Decibel

Det är dags för blästring! Det första båthuset blir underkänt (!) och medan vi ställer allt tillrätta, börjar man blästra båten bredvid istället. Det är ett fasligt liv och att komma ihåg det där med hörselskydd hade ju varit en bra sak, inser jag i efterhand.

Här sker fö en missbedömning. Jag har tagit med laptopen för att kunna jobba till och från under dagen, medan jag ändå sitter där i klubbhuset, dricker kaffe och väntar på att blästringfirman knotar på. Låt oss säga att det inte gick åt något batteri i alla fall.

Varje båt tog ungefär 45 minuter att blästra. Det är snabbt! Och så fort den första båten var klar började en hel dags slitgöra på riktigt.

Iakttagelse 6: Ledbruten

Direkt efter avslutad blästring är det dags att ta bort skyddsprening och reglar. De behövs till nästa grupp båtar som står på tur. Vi får höra att duken för varje båt går på flera tusen kronor, så det gäller att vårda ömt och återanvända (trösten till det höga priset, är att det åtminstone känns att det är kvalitet i grejerna). Det går smidigt att riva och plocka ihop, dock är vissa presenningar så smutsiga att de knappast kan användas igen.

Därefter börjar ett tungt jobb med att sopa ihop och skyffla bort blästringssanden. Under några båtar har det blivit geggigt, vilket förvisso minskar dammet men som också tynger än mer. Många vändor med skottkärran blir det innan allt är borta.

Note to self: Kolla om inte kiropraktorn råkar ha en ledig lucka idag också.

Iakttagelse 7: Rost

Så blev det slätt, fint och rysligt snabbt? Tja. Min båt har järnköl. Och det gick snabbt. Den var fantastiskt ren och fin när blästringgrabbarna var klara! Men sedan... Tydligen vet alla i hela världen (nu även undertecknad) att järn rostar snabbare än man hinner uttala

tvåkomponentsepoxy. Det är (tydligen) så uppenbart att man inte tänkte på att upplysa om den lilla detaljen att man helt klart ska vara redo med epoxyburken så snart blästringen är klar. Det innebär i sig ett logistiskt problem när man först måste få bort sanden och därtill jobbar i lag, men det är en annan historia. Om du MOT FÖRMODAN inte är väl bekant med järns naturliga beteende: se detta som ett grymt inside tips.

Jag fick höra ryktet om detta kvällen innan, det fick jag allt. Men vad är väl några timmars varsel i en inrutad vardag som i snitt kräver 10 dagars varsel för genomförbarhet. Övertydliga instruktioner om tejpling, vikning och häftning ingick, dock inte denna allmänna kunskap. Jag borde förstås ha googlat innan. Jag, bitter?! Ja, kanske lite då. Efter mindre än ett dygn hade kölen gått från vackert mörkgrå till brun. Jag gjorde ett försök att slipa bort den nybildade rosten. När epoxyn målades på hade underlaget skiftat från brunt till beige. Giffri botten – lysande! Men alltså ändå inte helt klockrent; nu oroar jag mig för att epoxyn inte sitter ordentligt och att (ve och fasa) ny blästring är nödvändigt snart igen.

Iakttagelse 8: Tacksamhet

Vilken tur att det är fler än jag i den här båtklubben! Blästring är lika mycket slit som okänt mysterium. Men även om det var både jobbigt (en halv vecka senare har jag fortfarande träningsvärk) och till viss del komplicerat, gick det tack vare klubbkamraters hjälpsamhet, kunnande, logistiska förmåga och engagemang betydligt bättre än vad jag hade vågat hoppats. Så tack Götaseglare – vilket sällskap!

Monika Arvidsson

Götas höstmöte

Bottenfärgssanering pågår

Ekonomi i ordning, många gäster på Jungfruholmarna, eldsvåda i klubbhus och blästring av båtbottnar. Det var några av de ämnen som avhandlades under kvällen.

Novembermörker och lätt regn. Men i Götalokalen på Långholmen var det som vanligt fullsatt. Valfyllda kaffekoppar och hög ljudnivå. Vi var 35 medlemmar som hörsammat inbjudan till det årliga höstmötet.